

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 5C/76/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513212951
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2015:2513212951.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou Mgr. Katarínou Arnouldovou v právnej veci navrhovateľa: GENERAL FACTORING, a.s. so sídlom Košická 56, Bratislava, IČO: 35 838 825, právne zast.: Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o. so sídlom Michalská 14, Bratislava, IČO: 47 255 706, proti odporkyni: C. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX/XX, t. č. bytom Zariadenie sociálnych služieb G., L. XX, J., štátny občan SR, o zaplatenie 2.685,98 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 32,96 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 32,96 eur od 21.12.2010 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku

Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

Odporkyni sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Návrhom zo dňa 01.12.2013, podaným na tunajšom súde dňa 05.12.2013, sa navrhovateľ domáhal voči odporkyni zaplatenia sumy 2.685,98 eur spolu s úrokom z úveru vo výške 17,30 % ročne zo sumy istiny vo výške 2.368,54 eur od 22.12.2010 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy istiny vo výške 2.368,54 eur od 22.12.2010 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia. V návrhu uviedol, že v konaní uplatnený nárok predstavuje pohľadávku voči odporkyni vyplývajúcu zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 19.01.2006 medzi odporkyňou ako dlžníkom a spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 ako veriteľom, ktorú pohľadávku navrhovateľ nadobudol od pôvodného veriteľa na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010.

Odporkyňa vo vyjadrení k návrhu uviedla, že žalovanú sumu neuznáva a s poukazom na svoju sociálnu situáciu požiadala o povolenie možnosti splácať dlh v splátkach.

Písomným podaním zo dňa 14.05.2013 navrhovateľ vzal návrh späť čo do zaplatenia istiny vo výške 2.257,50 eur, úroku z úveru vo výške 17,30 % ročne zo sumy istiny vo výške 2.368,54 eur od 22.12.2010 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy istiny vo výške 1.940,06 eur od 22.12.2010 do zaplatenia. Z obsahu tohto podania vyplynulo, že návrh bol vzatý späť v časti, ktorá bola uplatnená po uplynutí 4 - ročnej premlčacej doby podľa Obchodného zákonníka, ktorého ustanovenia navrhovateľ na danú vec žiadal aplikovať. Súčasne svojím podaním navrhovateľ zmenil podaný návrh. O procesných úkonoch navrhovateľa súd rozhodol uznesením č.k. 5C/76/2014 - 94 zo dňa 18.06.2015, ktorým bolo konanie v rozsahu čiastočného späťvzatia návrhu zastavené a súčasne bola pripustená zmena žalobného petitu. Predmetom konania sa tak stal nárok navrhovateľa na zaplatenie sumy 428,48 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 32,96 eur od 22.12.2009 do zaplatenia,

zo sumy 32,96 eur od 20.01.2010 do zaplattenia, zo sumy 32,96 eur od 20.02.2010 do zaplattenia, zo sumy 32,96 eur od 20.03.2010 do zaplattenia, zo sumy 32,96 eur od 20.04.2010 do zaplattenia, zo sumy 32,96 eur od 20.05.2010 do zaplattenia, zo sumy 32,96 eur od 20.06.2010 do zaplattenia, zo sumy 32,96 eur od 20.07.2010 do zaplattenia, zo sumy 32,96 eur od 20.08.2010 do zaplattenia, zo sumy 32,96 eur od 20.09.2010 do zaplattenia, zo sumy 32,96 eur od 20.10.2010 do zaplattenia, zo sumy 32,96 eur od 20.11.2010 do zaplattenia a zo sumy 32,96 eur od 20.12.2010 do zaplattenia a na náhradu trov konania.

Súd prejednal vec za použitia § 101 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len O.s.p.) v neprítomnosti navrhovateľa, ktorý svoju neprítomnosť na pojednávaní riadne a včas ospravedlnil, pričom súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti, a v neprítomnosti odporkyne, ktorá svoju neúčast' neospravedlnila a ani nežiadala o odročenie pojednávania. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, najmä zmluvou o splátkovom úvere, zmluvou o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávky, špecifikáciou žalovaného nároku, výpisom z úverového účtu odporkyne, sadzobníkom poplatkov a úrokových sadzieb, vyjadrením odporkyne k návrhu, písomnými podaniami navrhovateľa zo dňa 14.11.2014 a zo dňa 10.06.2015, uznesením zo dňa 18.06.2015 ako aj obsahom ostatného spisového materiálu a zistil nasledujúci skutkový stav veci:

Právny predchodca navrhovateľa, spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, predmetom podnikania ktorej sú bankové činnosti, medzi inými i poskytovanie úverov (ďalej ako pôvodný veriteľ), uzavrel dňa 19.01.2006 s odporkyňou ako dlžníkom zmluvu o splátkovom úvere č. 0284333615. Z obsahu a formy zmluvy vyplýva, že ide o formulárovú (štandardizovanú) zmluvu, do ktorej sa dopĺňajú údaje individualizujúce dlžníka a niektoré z podmienok poskytnutia a splácania úveru, avšak ktorej obsah dlžník podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na základe tejto zmluvy bol odporkyni poskytnutý úver vo výške 1.228,17 eur (37.000,- Sk) s jednorazovým čerpaním, pri stálej ročnej úrokovej sadzbe 17,30 %. Odporkyňa sa zaviazala splácať poskytnutý úver v pravidelných 58 mesačných splátkach vo výške 32,96 eur (804,- Sk), počnúc dňom 20.02.2006, kedy bola splatná prvá splátka úveru, až do končenej splatnosti úveru stanovenej ku dňu 20.12.2010. Ročná percentuálna miera nákladov uvedená v zmluve predstavovala 9,63 %.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1424/2010/CE zo dňa 21.12.2010, uzavretej medzi pôvodným veriteľom ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom, a výňatku z jej prílohy č. 1, súd zistil, že na jej základe došlo k postúpeniu pohľadávky z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere z pôvodného veriteľa na navrhovateľa. Postúpenie pohľadávky bolo listom pôvodného veriteľa zo dňa 28.12.2010 oznámené odporkyni. Na základe uvedeného mal súd preukázané, že navrhovateľ je aktívne vecne legitimovaný v tomto konaní.

Z výpisu z úverového účtu odporkyne súd zistil, že odporkyňa svoj záväzok zo zmluvy riadne a včas nesplnila, keď uhradila len 13 splátok úveru v celkovej sume 465,54 eur. Navrhovateľ si v konaní zmeneným návrhom uplatňuje nárok na úhradu splátok splatných dňa 20.12.2009, dňa 20.01.2010, dňa 20.02.2010, dňa 20.03.2010, dňa 20.04.2010, dňa 20.05.2010, dňa 20.06.2010, dňa 20.07.2010, dňa 20.08.2010, dňa 20.09.2010, dňa 20.10.2010, dňa 20.11.2010 a dňa 20.12.2010 v celkovej sume 428,48 eur (13 splátok po 32,96 eur), ktoré odporkyňa neuhradila, čím sa dostala do omeškania, a preto navrhovateľ žiada priznať tiež úrok z omeškania zo sumy dlžných splátok v zákonnej výške 9 % ročne odo dňa splatnosti každej z nich.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“), spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.'&ucin-k-dni='31.%203.2006'>, Obchodného zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='513/1991%20Zb.'&ucin-k-dni='31.%203.2006'>, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej úverovej zmluvy (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci; spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch, pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 52 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 100 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110).

Podľa § 103 O.s.p., ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%2523565'&ucin-k-dni='30.12.9999'>), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 111 Občianskeho <aspi://module='KO'&link='KO40_1964SK%2523111'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zákonníka, zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa ako veriteľom a odporkyňou ako dlžníkom bola platne uzavretá zmluva, ktorú súd, posudzujúc ju podľa obsahu hlavných záväzkov, podriadil pod úverovú zmluvu, ktorá je ako zmluvný typ upravená v Obchodnom zákonníku, avšak súčasne na ňu nahliadal ako na zmluvu spotrebiteľskú v zmysle zhora citovaných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch a zákona o ochrane spotrebiteľa, keďže právny predchodca navrhovateľa pri jej uzatváraní a plnení z nej konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti (ktorá skutočnosť vyplýva z výpisu z obchodného registra), zatiaľ čo odporkyňa ako fyzická osoba - nepodnikateľ nie (z obsahu zmluvy ani z ostatných listinných dôkazov nevyplýva iný záver). Z formy a obsahu zmluvy je navyše zrejmé, že záväzkový vzťah bol založený formulárovou (typovou, štandardizovanou) zmluvou, ktorej text bol právnym predchodcom navrhovateľa vopred pripravený za účelom jeho použitia vo viacerých prípadoch, a ktorej obsah odporkyňa ako spotrebiteľ nemala možnosť podstatným spôsobom ovplyvniť. Na základe uvedeného preto súd posudzoval nárok uplatnený v tomto konaní za použitia právnych noriem prijatých za účelom ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v záväzkovom vzťahu s dodávateľom.

Zákonom č. 102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku a pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinným od 01.05.2014, bol novelizovaný zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, tak, že bol okrem iného doplnený o zhora citované ustanovenie § 5b. Týmto boli zavedené nové zásadné zmeny v legislatíve týkajúce sa okrem iného aj premlčania nárokov zo spotrebiteľských vzťahov, kedy súd ex offo prihliada na prípadné premlčanie uplatneného práva predávajúceho voči spotrebiteľovi (na rozdiel od doterajšej právnej úpravy, kedy súd na premlčanie mohol prihliadnuť iba vtedy, ak bola zo strany povinného vznesená námietka premlčania). Nakoľko právna úprava týkajúca sa premlčania je vo svojej podstate procesnoprávneho charakteru (aj keď je uvedená v hmotnoprávnom predpise) a nakoľko vo vzťahu k novoprijatému ustanoveniu § 5b <aspi://module='ASPI'&link='250/2007%20Z.z.%25235b'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zákona č. 250/2007 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='250/2007%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o ochrane spotrebiteľa zákonodarca neprijal žiadne prechodné ustanovenie, je potrebné od 01.05.2014 vo všetkých konaniach týkajúcich sa nárokov voči spotrebiteľom ex offo prihliadať na premlčanie žalovaného nároku. Z uvedených dôvodov sa preto súd v súdenom prípade, ktorého predmetom sú nároky vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy a v ktorom odporkyňa v pozícii spotrebiteľa požíva osobitnú ochranu, zaoberal otázkou premlčania a aj bez návrhu prihliadal na nemožnosť uplatnenia práva navrhovateľa voči

odporkyňi, resp. na oslabenie jeho nároku vrátane jeho premlčania, ktoré bráni priznať mu voči spotrebiteľovi žalované plnenie.

Keďže prejednáváná vec má spotrebiteľský charakter, súd poukazujúc na citované ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.04.2015 aplikoval na zistený skutkový stav ustanovenia o premlčaní tak, ako sú tieto upravené v Občianskom zákonníku, a to aj napriek tomu, že úverová zmluva ako zmluvný typ je absolútnym obchodným vzťahom v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, ktorý právny kódex obsahuje takisto komplexnú úpravu inštitútu premlčania, vzťahujúcu sa na obchodné záväzkové vzťahy. Súd k uvedenému postupu dodáva, že ani v tomto prípade neboli k ustanoveniu § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v platnom znení prijaté prechodné ustanovenia, v dôsledku ktorej skutočnosti je potrebné toto ustanovenie aplikovať aj na právne vzťahy založené pred dňom jeho účinnosti. (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 21.04.2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014)

Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občiansko-právnych vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranú dobu nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaní práva a im zodpovedajúcim povinnostiam. Premlčanie má za následok zánik súdnej vymáhateľnosti nároku, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno navrhovateľovi priznať v súdnom konaní a ako také vymôcť, hoci právo existuje v naturálnej forme a možno ho dobrovoľne splniť (premlčanie nie je spojené so zánikom nároku).

Podľa vyššie citovaného všeobecného ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, vzťahujúceho sa na tento prípad, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať. Navrhovateľ si zmeneným návrhom uplatňoval zaplatenie sumy 428,48 eur titulom splátok splatných v období od 20.12.2009 do 20.12.2010. Právo na ich uplatnenie si právny predchodca navrhovateľa mohol uplatniť už dňom nasledujúcim po ich splatnosti, teda dňa 21.12.2009, dňa 21.01.2010, dňa 21.02.2010, dňa 21.03.2010, dňa 21.04.2010, dňa 21.05.2010, dňa 21.06.2010, dňa 21.07.2010, dňa 21.08.2010, dňa 21.09.2010, dňa 21.10.2010, dňa 21.11.2010 a dňa 21.12.2010. Skutočnosť, že toto právo v dôsledku postúpenia pohľadávky prešlo na navrhovateľa, plynutie lehôt neovplyvňuje. Navrhovateľ podal návrh na súd až dňa 05.12.2013, teda po uplynutí 3 - ročnej premlčacej doby vo vzťahu k jednotlivým splátkam splatným v období od 20.12.2009 do 20.11.2010, ktorá uplynula pre splátku splatnú dňom 20.12.2009 dňa 21.12.2012, pre splátku splatnú dňom 20.01.2010 dňa 21.01.2013, pre splátku splatnú dňom 20.02.2010 dňa 21.02.2013, pre splátku splatnú dňom 20.03.2010 dňa 21.03.2013, pre splátku splatnú dňom 20.04.2010 dňa 21.04.2013, pre splátku splatnú dňom 20.05.2010 dňa 21.05.2013, pre splátku splatnú dňom 20.06.2010 dňa 21.06.2013, pre splátku splatnú dňom 20.07.2010 dňa 21.07.2013, pre splátku splatnú dňom 20.08.2010 dňa 21.08.2013, pre splátku splatnú dňom 20.09.2010 dňa 21.09.2013, pre splátku splatnú dňom 20.10.2010 dňa 21.10.2013 a pre splátku splatnú dňom 20.11.2010 dňa 21.11.2013. Z uvedeného dôvodu preto súd, prihliadajúc z úradnej moci v zmysle ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. na premlčania práva navrhovateľa na zaplatenie týchto nárokov, podaný návrh v časti o zaplatenie sumy 395,52 eur s príslušenstvom zamietol.

Za dôvodný súd považoval návrh v časti zaplatenia splátky splatnej dňa 20.12.2010 v sume 32,96 eur (ktorá bola uplatnená ešte pred uplynutím premlčacej doby), keďže z vykonaného dokazovania mal súd spoľahlivo preukázané, že odporkyňa si v tomto rozsahu svoje záväzky plynúce jej z platne uzavretej úverovej zmluvy nespĺnila. Súčasne, keďže odporkyňa sa dostala do omeškania s úhradou peňažnej sumy, súd za dôvodný považoval aj nárok na úrok z omeškania z dlžnej sumy 32,96 eur, ktorý navrhovateľovi priznal odo dňa nasledujúceho po splatnosti poslednej splátky úveru, t.j. odo dňa 21.12.2010 vo výške 9 % ročne v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase omeškania odporkyne, kedy základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky bola 1 %, pričom v časti uplatnených úrokov z omeškania za deň 20.12.2010 súd návrh zamietol, keďže v tomto čase odporkyňa ešte v omeškanií nebola.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Podľa ods. 2 cit. ust. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal zo zásady zodpovednosti za výsledok konania (zásada úspechu) a súčasne zo zásady zodpovednosti za zavinenie, keďže konanie bolo uznesením č.k. 5C/76/2014 - 94 zo dňa 18.06.2015 čiastočne zastavené. Navrhovateľ si v konaní pôvodne uplatňoval zaplatenie sumy 2.685,98 eur s príslušenstvom, pričom súd mu priznal len sumu 32,96 eur s príslušenstvom po tom, čo konanie v časti o zaplatenie sumy 2.257,50 eur s príslušenstvom zastavil pre späťvzatie návrhu, ktorý procesný úkon nebol vyvolaný správaním odporkyne, a preto platí, že v tejto časti navrhovateľ zavinil zastavenie konania (R 49/1993). Navrhovateľ teda ako pomerne neúspešný účastník a ako účastník, ktorý zavinil čiastočné zastavenie konania, by bol povinný uhradiť odporkyni trovy, ktoré jej v konaní vznikli. Keďže si však odporkyňa ich náhradu neuplatnila, súdu nezostávalo iné, ako rozhodnúť tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Záverom súd dodáva, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou, či požiadavkou účastníkov konania, urobil tak preto, že odpoveď na ňu nepovažoval pre rozhodnutie o uplatnenom nároku, s ohľadom na vyššie uvedené, za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresnom súde Piešťany, v dvoch vyhotoveniach. Rozhodovať o ňom bude Krajský súd v Trnave.

Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a) - f) O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia